

SLOVENSKI NAROD.

izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se ožnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 16. februarja.

—j—. Danes „hiša razprodana“! Že pred več dnij ni bilo dobiti sedežev za poslansko ložo, pred uhom čaka gosta ljudska množica, druga galerija prenapolnjena poslušalcev, mej kojimi je v prvi vrsti zastopan študentovski element, celo v sprejemni dvorani in po hodnikih kar mrgoli rado-vednega občinstva, nadejajočega se, da s pomočjo kaknega znanega poslanca si pribori prostorček na gosto zasedenih galerijah. Saj je na današnjem dnevnem redu prvo branje vladne predloge o akademskih društvih, in pri tej priliki se je posebno jasno pokazalo, da je visokostasni naš naučni minister prva „Zugskraft“ v Taaffejevem kabinetu!

Predno zbornica preide na rešitev dnevnega reda, prečita se Herbstova interpelacija o znižanju tovornih tarifov severne železnice, in Plener se dvigne, da malo pobrska zaradi neke dalmatinske volitve. Zastopnik namreč dalmatinskih velikih davkoplačevalcev Borelli, proti kateremu je bilo uloženih več na videz precej utemeljenih volilnih protestov, odpovedal se je mandatu, in predsedništvo ukrenilo je potrebne korake za razpis dopolnilne volitve. To pa ne ugaja propalemu protikandidatu, znanemu avtonomašu Lapenni, o kojem se pripoveduje, da ga je zadnja volilna borba stala nad 10.000 gld. Možakar hrepeni po dostojanstvu državnega poslanca, naravno tedaj, da bi s podporo svojih zaveznikov v nemškoliberalnem šotoru najrajše zmuznil se na Borellijev sedež, ne da bi trebalo novega volilnega akta. Plener je kaj rad pripravljen, v to svrhu pomagati tako zvestemu pristašu. Interpeluje torej načelnika legitimacijskega odseka, ali ne misli navzlic Borellijeve odpovedi vendar le na razgovor spraviti dotične volitve. Odgovor na to vprašanje bil je jedino korekten, češ iz lastne inicijative načelnik tega ne bode storil, če pa kdo odsekovih članov kaj takega sproži, razsodil bode legitimacijski odsek po svoji prosti volji. Ali — Plener se je znosil nad desničarjem Borellijem, Pattai si sedaj privoščiti Auspitz! Poročilo o dotični oporekani volitvi je že davno razdeljeno mej poslanci, radi tega povprašuje Pattai, zakaj ga zbornica ne reši? Predsednik potolaži interpelanta z zagotovi-

lom, da postavi stvar na dnevni red jedni prihodnjih sej. Pattai se usede, na vrsto pride prva točka dnevnega reda, zakon o akademskih društvih.

Svoje mnenje o tem vprašanju razodel Vam je dopisnik Vaš v včerajšnjem uvodnem članku; vse kaže, da je dobro pogodil nazore ogromne večine državnih poslancev. Utis dosedanje debate je na vsak način tak, da se da že sedaj z apodiktčno gotovostjo trditi, da predloga v tej obliki nikdar ne postane zakon! Sicer je bila današnja debata malo srečna. Protivniki napadali so zakon precej nespretno, ministrov zagovor je bil isto tako slaboten in navzlic vsem njegovim naporom se mu ni posrečilo, razveljaviti ugovorov, objavljenih proti njegovemu načrtu.

Otvoril je debato član nemškega kluba, dr. Pichler. Čuden govornik to, nazvali bi ga „liričnim tenorjem“ čestite opozicije. To plemo govornikov bilo je pred 20—35 leti še mnogo razširjeno ter šopirilo se je zlasti na raznih svečanostih nemških „Schützen- und Sangesbrüder“, dandanes v naši realistični dobi je pa smešni anahronizem, smešen tem bolj, če nanj naletimo v resni parlamentni skupščini. Pustimo Pichlerja in napačni pathos njegov, — oglejmo si naslednika njegovega, upisanega mej progovorniki!

To je bil Mladočeh Blažek, profesor na Praški politehnik. Razlikuje se prav ugodno od večine svojih ožjih somišljenikov. Resen mož je, trezno govori in stvarno, le nekoliko dolgočasno, brez vnanjega govorniškega efekta. Govoril je svoj „deviški govor“, tudi to je vidno nanj uplivalo. V obče se sme trditi, da je semtertjaj prav srečno šibal nazadnjaške nagibe tega zakona ter tu pa tam prav do živega segal naučnemu ministru.

Govor Blažekov je pri kraji, prijatelji čestitajo razdevenemu govorniku, — najedenkrat nastane tišina, poslanci zbirajo se okolu ministerske klopi, eksc. Gautsch si izprosi besedo, zagovarjati hoče predlogo, katera je tako nesimpatično bila vsprejeta v državnem zboru. Ni se oziral na predgovornika, ni polemizoval z njima, govor njegov bil je vidno pripravljen, skrbno opiljen, bogato založen z onimi lesketajočimi frazami, kojim je namen, izzivati glasno odobravanje bolj naivnih poslanskih narav. A glej čuda, danes izpuhté ti

„schlagerji“ po zraku, ne da bi našli zaželjenega odmeva mej poslušalci! Nekoliko poslancev semitskega pokolenja, — v prvi vrsti odlikoval se je mej njimi bukovinski žid Wagner — poskuševalo sicer pritrditi samosvestnemu govorniku, zlasti ko je tožil o „nationale Verirrungen“ visokošolske mladine, semtertjaj odobral je kak passus dvorljiv Poljak, — ogromna večina je kruto molčala! Vrzimo na stran govorniški lišp, držeč se jedra ministrove razprave, in reči moramo, da je zagovor jalov bil skozi in skozi ter nikakor ne tak, da bi mogel javno mnenje sprijazniti z nameravanimi določbami. Kozoč na uredbo nemških vseučilišč, skušal je minister opravičevati svojo namero, ali kdor primerja ondotne določbe z onimi, koje nasvetuje Gautscheva naučna politika, zapazil bode takoj, da se pri nas mnogo bolj omejiti hoče akademskih slušateljev prosto gibanje, nego se to godi na Nemškem. „Rückschritt zur Ordnung“, tako interpretuje minister Gautsch smoter svoje predloge, taka fraza sama po sebi ni na predobrem glasu, če jo pa spregovori državnik Gautscheve baže, tembolj treba biti opreznim proti intencijam njegovim. Neumestni citat De Bois-Reymondovega izreka o „duševni telesni straži Hohencolerske dinastije“ ni bil baš okusen ter izzval je smeh in ugovor pri mnogih poslancih. Ko je minister končal svoj govor, čuli so se le prav redki „dobro“-klici, skrajna levica pa ga je prav pošteno izsikala!

Za ministrom govoril je neizogibni Türk z znanega stališča ter po starem načinu. Govoril je poldrugo uro, če mu je sape zmankalo, segal je po kupici, koje je imel — po Bismarckovem receptu! — poleg sebe, napolnjeno s temno-zoltasto tekočino, feuljetonist „N. Fr. Presse“ bi jo tudi označil z epitetom: „goldiggetönte Flüssigkeit“. Podrobnosti iz njegovega govora ne bodem navajal, dasi ga je zbornica poslušala s občudovanja vredno pazljivostjo, katere Türk dosedaj ni bil vaju ter je nepopisne dovtype njegove spremljala z glasno veselostjo. Kdo bi pač mogel resnim ostati, če poslanec popisuje plemenitega nemškega „burša“, popevajočega sladke pesni o nemški zvestobi, nemški domovini, nemški devojki in nemški ljubezni in kar je še drugih sličnih monopolov tevtonskega rodoljubja, slikajoč bridko bolest njegovo, ko zapazi

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Jutri je prva postna nedelja. Spodobilo bi se torej, da kakor znani godec „v dimnik obesim trobento in bas, ter žalostno pesen prepevam na glas.“ A letošnjega posta prvi dnevi neso se mi še tolikanj prikupili, da bi kar čez noč mogel pozabiti kratkega, a veselega predpusta razkošno življenje. — Obratno, napihujoče postne jedi, mej katerimi zavzema odlično mesto domač fižol, četudi s kislim zeljem pomešan, uplivajo na-me tako neugodno, da bi skoro želel, naj bi prva postna nedelja bila tudi že — zadnja. Fižol ima baje veliko redilne snovi, a jaz nemam nikakega talenta za vegetarijanca, tudi je starodavni Pitagora že nekako čudno izrazil se, kakor da je v vsakem fižolu in bobu njegova stara — teta. Novejši učenjaki tega še neso stalno dognali, a že misel sama, da je v tem ali onem fižolu stara teta, ali pa celo brrr! — stara tašča, pristuja mi ves post, ter mi polni srce s pohlevno zavistjo nasproti vsem onim srečnim ljudem, ki se postijo ob postnih racah, vidrah,

okusnih ribah in raki, vmes za premembo pa s polenovko, katera je, kakor nas je nekaj učil profesor Konšek, najdaljša riba, ker ima glavo v Holandiji, ali kje drugej, ostali del krhljicatega telesa svojega pa v Ljubljani.

No, polenovki tudi jaz nesem bil sovrag, ob petkih in kvaternih dneh prijala mi je izredno, zlasti kadar sem imel primeren delež postne te naslade iz frančiškanskega samostana. Sedaj pa je tudi to drugače prišlo. O. o. frančiškani ne prodajajo več, oziroma nečejo prodajati več polenovk, in s tem izginila je moja slja, kajti nekoliko se mi dozdeva, da „najdaljša riba“ ni več tako okusna, kakor nekaj, nekoliko pa je menda oslabil ali pa se je prevrgel moj okus, in tako mi je nanese, da mi je pust ljubši, nego post, akoravno sta oba samo za jedno črko različna.

V resnici oziram se z elegičnimi čuvstvi nazaj v predpustno dobo, če že zaradi drugega ne, saj zaradi trgovskega plesa. Rečeni ples ni bil preobilno obiskan, mrgolelo je vsega vkupe dvanaest parov po prestorni dvorani, a čuli so se jako pikri dovtipi, in to je v sedanjem času, ko bodo otroci skoro že s puško repetirko in nasajenim ba-

jonetom morali prihajati na svet, tudi že nekaj. — Najbolj po godu mi je bil jako praktičen predlog. Odboru, ki je v lanskem „gomazinu“ izbrskal stara slovenska vabila, ter je deloma radirana, deloma z datumom: 12. februarja 1887 razpošiljal, — svetovalo se je, naj v bodoče pobira vsa vabila, ter je brani za prihodnji trgovski ples. Tako bodo ista vabila lahko rabila za celo stoletje, naposled pa, ko bode že sprednja stran vsa obrabljena in prečrtana, obrnila se bodo na drugo stran, kakor kake stare hlače. S tem se bode prihranilo nekoliko truda in mnogo stroškov. Predlog ta je res dovtipen, morda tudi praktičen, a jaz za svojo osebo se ne morem sprijazniti z njim. Nesem prijatelj pretiranej potratu, kakor se javlja na primer v zadnji čas o brezštevilnih dragocenih vencih pri raznih pogrebih, a kadar razmere dopuščajo, naj slobodno velja gaslo „Noblesse oblige“! Kogar ne boli, ta naj dá, naj daje s polno roko!

Zatorej me je jako prijetno presenetila vest, kako se je po omenjenem načelu ravnal „Rudečega križa“ predsednik. Od kosmatega dohodka naklonil je baje prebitek v znesku kacij 112 gld. „Belemu križu“, troške v znesku nad pol tisočaka

na svoji strani — „einen mauscheleden Jüngling“, iste pesni pevajočega! Samo po sebi se razume, da si je privoščil tudi osebo naučnega ministra; storil je to v tako izdatni meri, da ga je predsednik kar dvakrat v enem tiru k redu pozval.

Po kratkem govoru češkega poslanca Zuckra, kateri je nasvetoval, naj še zakon odstopi šolskemu odseku, predlaga se konec debate. Pri tej priliki se je zopet obelodanila istinitost naše trditve, da je kaj malo prijateljev v državni zbornici usojenih našemu naučnemu ministru. Situacija njegova je jako neprijetna v debati, sukajoči se skoro zgolj okoli njegove osebe, vendar mu zbornica ni hotela storiti te ljubavi, da bi zatvorila debato in rešila za mučnega položaja. Jutri se bode torej razprava o istem predmetu nadaljevala, in soditi po upisanih govornikih bode se marsikatera pikra a zaslužena beseda jutri še razlegala po dvorani državnega zbora! —

Dvoje načel v državnem gospodarstvu.

Politična zveza Nemčije z Avstro-Ogersko je bila kolikor toliko znana od početka vsemu političnemu svetu, če tudi se je pogodba o isti zvezi razkrila še le sedaj. Gledé na to so zapazili avstrijski narodi in njih raznovrstni zastopniki že zdavna velika nasprotja, ki se kažejo nepretržno v obči in narodnogospodarski politiki Nemčije nasproti Avstriji. Kljub političnemu prijateljstvu je Nemčija urejevala svojo državno-gospodarstveno politiko takó, kakor da bi ne imela ta zveza z našim cesarstvom nikake veljave. Gledé na uvaževanje avstrijskih pridelkov in izdelkov je Nemčija nakladala tolik davek v obliki varstvene carine, da je trpela avstrijska trgovina, obrtnija in še seosebno kmetijsko gospodarstvo.

Isto takó je pritiskala Nemčija na obče gospodarstvo Rusije, kljub temu, da je Bismarck opisoval odnose mej Nemčijo in Rusijo vedno takó, kakor da bi bili ti dve sosednji državi v nepretrganem prijateljstvu ali vsaj podobni prijaznosti. Najočitniši pritisk na rusko gospodarstvo je Nemčija izvrševala lanskega leta v znanem postopanju nasproti ruskim papirjem. Iz te očitne namere, škodovati seosebno ruskemu finančnemu gospodarstvu, je ves politični svet sklepal, da takó se vedejo samo države, ki so tudi v političnih odnosih druga drugi neprijazne, nasprotne, in sodili so, da mej Rusijo in Nemčijo je nastalo gotovo politično navskrižje.

Da so tako sodili, ni bilo Nemčiji po godu, in tedaj je začela „Norddeutsche Allg. Ztg.“, kakor znano, Bismarckovo glasilo, poudarjati, da je treba ločiti mej občo politiko in narodnogospodarsko politiko. Dokazavala je, da prva je popolnoma nezávisna od narodnogospodarskih ukrepov in uredieb. Države da se po svoje urejajo in utrjujejo v narodnem gospodarstvu na znotraj, da vsled tega postavljajo tudi varstveno carino, ne da bi gledale, ali zadeva političnega prijatelja ali nasprotnika. Razpravljalo se je potem po velikonemških glasilih dalje, da vsaka država skrbi za svoje dohodke, in ta skrb je nezávisna od zunanje politike. Bismarckova glasila pa so še posebe poudarjala, da isto načelo velja tudi gledé na Avstrijo, in da Nemčija in Avstrija skušata, vsaka posebe, kakor moreta,

povečati svoje dohodke in zadostiti narodnemu gospodarstvu lastnega prebivalstva. Spominjali so že na to, da sedanja državno-gospodarska politika jo tira vedno bolj na poti proti večji avtonomiji v splošnem gospodarstvu, in da princip opravičuje bolj ali manj brezozirno postopanje gledé na varstveno carino ali v obče gledé na sklepanje gospodarskih, torej tako imenovanih trgovinskih pogodb z drugimi, če tudi politično prijateljskimi državami.

No to je tudi načelo, samo da bi se dosledno varovalo na obe strani. Ravno nasprotno načelo pa so naglašali te dni v državnem zboru Dunajskem, in sicer na škodo Avstriji, najbolj pa na škodo po-jedinim njenim deželam. Na vrsti je bila obravnavava trgovinske pogodbe, ki jo je sklenila avstrijska vlada z vlado italijansko. O tej pogodbi se je izrekel še poslanec Fr. Suess, ki je naravnost zagovarjal italijanske interese proti interesom avstrijskega prebivalstva, da je ta pogodba Avstriji neugodna. „V tej pogodbi bi človek breuspešno iskal Avstriji ugodnih določb“ — to so po „N. Fr. Pr.“ lastne besede dr. Suessa. In še baron Schwegel kot poročevalec o tej pogodbi je izrekel samo nado, da dovede „bodočnost do novih in boljših uspehov“, ter je s tem izustil, kar je rekel dr. Suess naravnost.

Ali Suess, kakor Schwegel sta izgovarjala neugodnost s tem, da je treba Avstriji žrtve prinašati nasproti Italiji kot politični zaveznici. „Ni pa nam prezirati tudi visoke vrednosti političnih odnosov, ki nas zavezujejo z Italijo, kajti ti politični odnosi so nam porok za pokoj in mir, in ti jedini prouzročujejo, da se more varno razvijati trgovina“. To so tudi lastne besede bar. Schwegelna, kranjskega rojaka.

Vprašanje kaj naravno nastane ravno gledé na take izjave. Zakaj pa mora ravno Avstrija prinašati žrtve zaradi političnih zvez? Ali neso povodi in dobički pri takih zvezah jednaki, torej tudi oziri na obe strani jednako dostojni, opravičeni in potrebni? In ako opravičuje sam Bismarck po lastnih glasilih svoje brezozirno postopanje v gospodarstvenem pogledu s popolnoma nasprotnim načelom, z načelom gospodarstvene nezávisnosti, zakaj bi ga tudi Avstrija ne porabila za jednake namere in interese? Jedno ali drugo mora obveljati; ako je opravičeno, da prinaša Avstrija žrtve v gospodarstvenem pogledu zaradi političnih odnosov in zvez, je jednako potrebno, da se ravnao tudi zavezne države nasproti Avstriji po istem načelu. Ako pa ima obveljati načelo, razglašeno po velikonemških organih, potem pa je dolžnost c. kr. vlade in državnozbornskih zastopstev, da sklepajo trgovinske pogodbe jedino z ozirom na narodnogospodarsko nezávisnost in v interesu domačega prebivalstva.

Mi omenimo, ako je dovoljeno izraziti patrijotski čut v državnem zboru, da se smemo tudi mi posebe začuditi, kako morajo v Avstriji po državnih zborih še posebe sklepati resolucije, da bi se držale pogodbe, ki so se že sklenile po drugih potih. Iz teh resolucij je razvidno, da Italija ne gleda dovolj, da bi njeni prebivalci, zlasti kot ribiči, ne prekorakali mej na škodo avstrijskim ribičem ob istrskem in dalmatinskem pobrežji. Avstrijski državni zastopniki morajo še posebe opominjati avstrijsko

vlado, da opozori italijansko vlado na dotično ribišveno pogodbo, o kateri, kakor znano, so se vršila pogajanja, ni davno tega, v Gorici. In vendar je Italija zaveznica z našim cesarstvom ter bi ji bilo ozirati se jednako delikatno nasproti Avstriji, kakor se ozira poslednja na Italijo tudi v gospodarstvu.

Ako meni bar. Schwegel, da dobiček, ki ga ima Italija na škodo avstrijskih ribičev, ni posebno velik, je to samo tedaj resnično, če primerjamo dohodke velikih držav, torej velike zneske mej seboj. Ako pa preudarjamo, da ista škoda „neznatnega deleža“ zadeva majhni ubogi deželi, kakeršni sta Istra in Dalmacija, torej škoda, ki zadeva malo prebivalstvo, je pač jasno, da bodo to škodo iste dalmatinski in isterski prebivalci jako in hudo občutili. Tu pa je zopet razvidno, da nekateri zastopniki nemajo besede na pravem mestu, zlasti kadar se dostaje kaka potreba po izboljševanju gmotnih razmer mej slovanskim prebivalstvom naše države.

Ali nam je bilo pred vsem konstatovati dvoje načel za isto stvar, katera porablja v Italiji in še bolj v Nemčiji na škodo Avstriji, kadar gre pravo pogoditi v trgovinskih, torej v narodnogospodarskih mejnarodnih pogodbah.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 18. februarja.

Ker Mladočehi neso zadovoljni s Liechtensteinovim predlogom, hočejo v državnem zboru staviti svoj šolski predlog, po katerem bi se jako razširila avtonomija dežel. Naučno ministerstvo zgubilo bi potem skoro ves upliv na ljudsko šolstvo. V ljudskih šolah bi se moralo poučevati v materinščini, vsi drugi jeziki bili bi izključeni. V meščanskih šolah bi se pa dala priložnost učencem naučiti se drugih jezikov, kateri se govoré v deželi. Načeloma bi se obdržala osemletna šolska dolžnost, vendar bi se po deželnem zakonodajstvu smela okrajšati. Pouk veronauka nadzorovala bi cerkvena oblastva na način, kateri bi se določil z deželnimi zakoni. Deželno zakonodajstvo bi tudi imelo sklepati o določbah, ki se tičejo olajšanja ali oproščenja obiskovanja šol, in ravno tako tudi določevati, v koliko morejo privatni in strokovni zavodi nameščati javne šole. Učiteljstvo bi bila javna služba, pristopna vsem državljanom, ki bodo pa morali dokazati svojo sposobnost na način, določen po deželnem zakonodajstvu. Deželnemu zakonodajstvu se bode prepustilo, določevati, kako se bodo uredile in nadzorovale ljudske, meščanske, strokovne, obrtne šole, otročja zabavišča in učiteljska. Ravno tako bodo deželni zbori odločevali ob učnem redu, pravnih razmerah učiteljev itd. Da bi državni zbor vsprejel tak predlog, ni misliti. To vedo tudi Mladočehi in stavili ga bodo le zatvegadel, da bodo imeli zopet priliko napadati Staročeha, ki si ne upajo tako odločno potegniti se za pravice posamičnih dežel.

Agitacije za konfesionalno šolo in proti njej se nadaljujejo. Nemški liberalci posebno hudo agitujejo proti Liechtensteinovemu predlogu zatvegadel, ker bi mnogi židovski učitelji potem ne mogli dobiti služeb. Na kristijanskih šolah bi se ne smeli nastavljati, židovskih šol pa ni dosti. Brnska in Hebska trgovska zbornica sta si izrekli proti konfesionalni šoli.

V marci snide se konferenca škofov na Dunaji. S čim se bode pečala seveda ne vemo, toda

➤ Dalje v prilogi. ➤

pa je „Rudečemu križu“ na korist sam pokrtil. To je gotovo lep čin, katerega z veseljem zabeležim, dasi dotični gospod ni politični moj somišljenik.

Govoreč o plesih, bi lahko razkril še nekoliko podrobnostij, kako je ta ali oni velikodušno plačal za ustopnino obligatni goldinar, kako se je nekemu za 5 ustopnic poslala zahvalnica, katera pa se je odklonila, baviti bi se mogel tudi s črno masko, ki je na maskaradi Sokolovi vzbujala toliko radovednosti, katere „incognito“ pa kljub vsej previdnosti ni ostal tajen. Kvalu se je izvedelo, kdo je bil pod tem črno-baržunastim okriljem, kajti da ni drugih virov, izpovedale so skrivnost prodajalnice, v katerih so se črne toalete posamični deli kupovali.

A danes prišel mi je pod pero drug dogodek, ki se raznaša po mestu, dogodek, ki presega vsakdanjosti meje. Pripoveduje se pa tako: Pred letom prišla je gospa A. h gospej B. prosit, naj jej za jedno uro posodi štiri tisoč goldinarjev da pokrije neki primankljaj. Prošnji še je ugodilo in čez jedno uro dobila je dotična gospa svoje tisočake zopet nazaj. Letos prihitela je gospa A. zopet vsa usopljena h gospej B., ter zopet prosila, naj jej za

jedno uro posodi 13000 gld., ker ima zopet jednako nepriliko, kakor lani. Gospa B. misleč si: lani mi je 4000 gld. točno vrnila, zakaj bi letos denarja ne prinesla nazaj? posodila jej je zopet nekaj nad deset tisoč goldinarjev. Vidno olajšana in iskreno zahvalivši se, odide gospa A. Preteče jedna ura, pretečeta dve, „z ur so dnevi“, a denarja le ni nazaj. Naposled si baje gospa B. ni vedela pomagati drugače, nego da je vse to lokavo opebarjenje ovadila posvetni pravici. In tako utegnemo obogateti za mično obravnavo iz „boljših krogov“, za katero bi nas smel zavidati velikomestni Dunaj.

S tem končam svoje paběrke letošnjega predpusta, ki je bil v Zagrebu in v Ljubljani za las popolnem jednak. Kdor tega ne veruje, čita naj blagovoljno v „Agramer Zeitung“ z dne 16. t. m. notico „Die Bilanz des Faschings“, v današnji „Lai-bacher Zeitung“ pa notico „Nachklänge“ in preveril se bode, da sta bila Zagrebški in Ljubljanski predpust od pričetne besede „Nun“, pa do besed „ad acta zu legen“ doslovno jednaka. Ne vem, komu bi na tem čudovitem soglasji čestital, Zagrebčanom ali pa Ljubljčanom. Odločitev je teška, kajti „Mich will es schier bedünken — —!“

S.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik.

(Dalje.)

XX.

Bazarov nagnil se je iz tarantasa, Arkadij pa je iztegnil glavo preko rame svojega tovariša ter uzrl na pragu gosposkega dvorca visokega, slokega človeka s ščetinastimi lasmi in tankim, orelskim nosom, oblečenega v staro, vojaško sukujo. Stal je razuprši nogi, pušil iz dolge pipe in radi solnca mežikal.

Konja sta je ustavila.

— Konečno si vender prišel, nagovoril je otec Bazarova nadalje pušeč, dasi se mu je pipina cev mej prsti tresla. — No, izstopi, izstopi, da se objameva!

Jel je objemati sina... „Enjuša, Enjuša“, začul se je trepetajoč ženski glas. Dveri so se odprle, in na pragu pokazala se je okrogla, majhna starka v beli čepici in v kratki, pisani jopici. Vzdihihnila in omahnila je in gotovo bi bila pala, da je ni Bazarov vzdržal. Polni ročici ovile so se bliskoma okrog njegovega vratu, glava stisnila se je na nje-

soditi smemo, da se bodo škofje najbrž bavili s konfesionalno šolo. Morda bodo škofje izjavili svoje mnenje v spomenici na krono in vlado. Misli se, da vlada ne misli nič prijenjati, dokler škofje ne store svojih korakov.

Vnanje države.

Razni listi ugibljejo, če je mej Rumunijo in evropsko mirovno zvezo tudi kaka pogodba sklenjena, ali ne. Rumunija je po svoji legi jako velike strateške važnosti, ko bi prišlo do vojne mej Avstrijo in Rusijo, ali pa ko bi poslednja hotela zasesti Bolgarijo. Nek član francoske zbornice je sedaj objavil v „Figaro“, da je on že v novembru bil zvedel, da je Rumunija sklenila zvezo z Nemčijo in Avstrijo ter je bil to tudi omenil nekaterim diplomatom, katerim je bila tudi že stvar znana. — Opozicija misli v zbornici vlado interpelovati o vnanji politiki. Težko bomo pa kaj posebnega zvedeli o vnanji politiki iz odgovora na to interpelacijo. Četudi je vlada dobila veliko večino pri volitvah, vendar se že dvomi, da bi dolgo ostala. V vojnem ministertvu, katero vodi Bratiano sam. Zasledilo se je poslednji čas, da sta se dva milijona frankov izneverila. Izneveril je denar Bratianov ljubljeneec polkovnik Majkan. To je prouzročilo veliko nevoljo v vojski. 12 polkovnikov se je pisмено izjavilo, da z Majkanom nečejo več služiti. Sedaj se je bati, da vodje opozicije dobe nekaj častnikov na svojo stran. To nevarnost pa dobro pozna kralj in hoče vsled tega Bratiana odpustiti.

V Rimu je več stavbenih tvrdk napovedalo konkurs in je zagadel mnogo delavcev brez dela, kar napravlja italijanskej vladi mnogo skrbi. Že tako je vladalo pomankanje mej delavci, katero se bode sedaj še povečalo. — Vlada je zopet odstranila več županov, kateri so bili podpisali adresno papežu o petdesetletnici njegovega svečeništva.

Malo je že mankala, da ni palo francosko ministertvo. Zaradi budgeta za kolonije je bil nastal hud prepir v zbornici. Mnogi govorniki govorili so proti tonkinški politiki. Trdili so, da Tonking, ki že stane deželo toliko milijonov, ne bode nič koristil. Koliko li bilo koristilo, da se je za Tonking porabljen denar porabil za zboljšanje mornarice. Veliko vojakov je zmirom v Tonkingu, a utegne priti čas, da bode država potrebovala vse vojake doma. Zbornica je na to zavrgla kredit za Tonking. Ministerski predsednik je na to poprijel besedo in vprašal zbornico, če s svojim sklepom zahteva, da se izprazni Tonking ali pa le zahteva, da se pomanjšajo stroški, v poslednjem slučaju je pripravljena vlada 200.000 frankov odjenjati. Zbornica je potem vsprejela za 200.000 fr. pomanjšani budget za Tonking. — Vlada je torej sedaj še ostala, a splošno se misli, da ne ostane več dolgo, ampak da pride kmalu Floquet ali pa Flourens na krmilo.

Ker se vsa Evropa pripravlja za vojno, če se tudi od vseh strani nam obeta mir, tudi Švica mora misliti na brambo svoje domovine. Sedaj z veliko naglico utrjuje St. Gothardski predor.

Italijanski ministerski predsednik poslednji čas jako mnogo občuje s španskim veleposlanikom. Prizadeva si baje Španijo pridobiti za tri pelaljanco, tako, da bi se polagoma cela Evropa zjediniła proti Rusiji in Franciji. Če se bode pa ta Crispijeva želja izpolnila, je vprašanje. Liberalci na Španskem so veliki nasprotniki zveze z Nemčijo in imajo velik upliv na politiko.

Angleška vlada postopa proti Irceem jako strogo. Več irskih državnih poslancev je zaprtih zaradi puntarskih govorov. Tedni so zopet obsodili poslance Pyne-ja v trimesečno ječo zaradi nekega govora. Pyne se je pritožil proti razsodbi prvega sodnika, kar bode pa težko pomagalo. Sicer pa še tako strogo postopanje ne more ostrašiti Ircev. Še

gove prsi in vse je umolknilo. Le zadržan stok se je čul.

Starček Bazarov dihal je globoko ter mežikal bolj nego poprej.

No, dosti, dosti Ariša! Nehaj! dejal je srečavši z očmi Arkadija, ki je stal nepremično poleg tarantasa mej tem, ko se je mužik na kozlu obrnil v stran: — tega prav nič ni treba, prosim te, nehaj!

— Ah, Vasilij Ivanič, zaječljala je starka, koliko časa mojega ljubčka, mojega golobčka Enjušenke... in ne razklenivši rok privzdignila je od Bazarova svoje od solz mokro, nagubančeno in srečno obličje, pogledala ga je z nekako blaženima in smešnima očesoma ter se zopet naslonila nanj..

— No da, končno je vse to v naravi stvari, rekel je Vasilij Ivanič, — vendar idimo raje v sobo. Glej, z Evgenijem prišel je gost. Oprostite, pristavil je, obrnivši se k Arkadiju in podrsavši izlaha z nogo, — saj razumete, ženska slabost; no in materinsko srce...

A njemu samemu drhteli sta ustni in obrvi in tresla se je brada... vendar se je vidno želel premagati ter se skoro ravnodušnega kazati. Arkadij se je priklonil.

vedno se upirajo izjemnim zakonom in vlada bode prej ali slej spoznala, da s silo nič ne opravi.

Dopisi.

Iz Črešnjevca pri Slov. Bistrici 16. februarja. [Izv. dop.] (Naš župan.) Naša občina je vsled silovitega pritiska Slovensko Bistriških nemškutarjev tako „srečna“, da ima že kakih 10 let za župana Antona Vizjaka, čisto priprostega možiceljna, kateri le za silo nemški lomi, pisati zna samo svoje ime, ki pa je vendar velik „Nemec“, in veren rep Slovensko-Bistriških nemškutarjev.

Sedaj pa je županska čast tega moža v resnej nevarnosti. Pri dveh volitvah so ga Slovenci skoro potegnili z njegovega stola, katerega se tako krčevito drži, in zopet se bližajo nove volitve. K temu pa še pride neka druga sitnost: Njegovi računi se nekako čudno „ujemajo“.

Občine: Črešnjevec, Pretreš in Vrhloga, morale so zidati novo šolo, ter so za stavbo vzele od hranilnice štajerske večje posojilo. Omenjeni župan dobil je nalogo, da vsprejme od imenovanih občin doneske in jih odrajuje hranilnici. Dozdevalo pa se je čez nekaj časa omenjenim občinam, da ne gre vse tako, kakor bi imelo iti.

Napravi se pritožba leta 1887, in ta je bila tako sumljiva, da je deželni odbor se končno moral odločiti, da dá reč preiskati. Prišel je koncipist g. Suppan iz Gradca, kateri je račune za čas od 1880—1886 pregledal. Pri tem našel je velik primankljaj.

Radovedni smo čakali, kaj bo ukrenil visoki deželni odbor.

Pred nekaj dnevi pride končno ukaz, s 1. februarja 1888 št. 1840, da mora Anton Vizjak v 14 dneh pokriti primankljaj 550 gl. 85 kr. in plačati komisijske troške 28 gl. 22 kr., ker bi se inace morala ta zadeva civilnim, oziroma kazenskim potom urediti.

Mi se sicer čudimo, kako da se Antonu Vizjaku daje obrok, da pokrije diferenco 550 gl. 85 kr. („eine Differenz von 550 fl. 85 kr., die nicht aufgeklärt ist“), kajti spominjamo se, da se je v enakih slučajih mnogo radikalnejše postopalo, vendar pa smo že nekoliko zadovoljni, da se je začelo temu „nemškemu“ veljaku nekoliko na prste gledati.

Iz Ribnice na Dolenjskem 13. febr. [Izv. dop.] Kakor je bilo pri nas prejšnja leta socialno življenje nekako mrtvo, da si je človek nehoté moral misliti, da morda ne biva v večjem trgu, kjer vendar inteligencija bolj ali manj živahno življenje napravlja, tako se je letošnji predpust to predrugáčilo. Že na Silvestrov večer prirejena veselica kazala je vesel značaj, ki je mnogo obetal. Mej pustnim časom osnovali so se trije plesni venčki, ki so dali plesateljni mladini kakor vsem gostom najprijetnejšo priliko za zabavo. Na vrhunc dopela pak je živahnost pri zadnjem plesu, na pustni ponedeljek in potem drugi dan pri nadaljevanji v novo sezidanem, velikem in fino okrašenem salonu v restavraciji g. A. Arko-ta. Ne samo vsa tukajšnja inteligencija, skoro brez izjeme v kostumih okusno in lepo napravljenih — posebno ljubke bile

— Idimo, mamica, torej, dejal je Bazarov in peljal v hišo oslabele starko. Posadivši jo v prostoren naslonjač objel je še jedenkrat za trenotek otea ter mu predstavil Arkadija.

— Srčno me veseli vaše znanstvo, rekel je Vasilij Ivanovič, — vendar ne pričakujte preveč: ti pri meni je vse priprosto, vojaško. Arina Vlasjevna, upokoji se vendar, prosim te! Kako malodušje! Gospod gost te mora obsojati!

— Dragi, izpregovorila je skozi zobe, — imena in priimka vedeti nimam časti...

— Arkadij Nikolajič, rekel je resno in poluglasno Vasilij Ivanovič.

— Oprostite mi, neumnici. Starka se je useknila in nagnivši glavo sedaj na pravo sedaj na levo, skrbno otrl si oko za očesom. — Oprostite mi. Misliła sem namreč, da bom umrla ter ne bom pričakala svojega go...o...o...lobčka.

— In vendar ste ga pričakali, odgovoril je Vasilij Ivanič. Tanjuška, obrnil se je k bosonogi, trinajstletni deklici, v svetlorudeči sitčevi obleki, plašno gledajoči izza vrat — prinesi gospe kozarec vode — na podnosu, čuješ? Vas, gospóda, pa prosim, pristavil je z nekako staromodno ljubeznivostjo, — da blagovolita iti v sobico k upokojenemu veteranu.

štiri gospice prepstavljajoč „štiri letne čase“, potem „rekrut“, „Kranjica“, „solnce“ in druge, nič manj originalne bile so moške maske, kakor „Kitajec“, „Anglež“, „zdravnik“, „služabnik“ — ampak tudi mnogobrojen obisk došlih nam mask in gostov iz Velikik Lašč in Kočevja povzdignil je ta ples, da se je jednacič dosedaj v Ribnici še malo videlo. Posebno ugajale so dobro aranžirane in izvršene četvorke, katere je plesalo po 26 parov in pa kotiljon. Plesalo se je jako veliko, do ranega jutra nikdo ni mislil na dom. Pa tudi mej posamičnimi presledki kratkočasili smo se izborno: nekaterih gostov šaljivi prizori in pa izborno petje našega „loden-kvarteta“ — pópólnili so lepi večer. V prijetnem spominu ostal bode ta ples vsacemu obiskovalcu.

Domače stvari.

— (Prešvetli cesar) podaril je okrajnemu šolskemu svetu pri sv. Lenartu nad Laškimi trgov za razširjenje šole 200 gl.

— (Povodom zlate maše) čestitali so vladiki Strossmayerju: Papež Lev XIII., ki mu je ob jednom poslal apostoljski svoj blagoslov, nuncij Galimberti, vrhbosanski metropolit Stadler, vladiki Kalogera in Buconjič, nebrojno število plemenitašev, posebno mnogobrojno pa Čehi in Slovenci. Brzjavni čestitki došlo je toliko, da jih brzjavni urad ni mogel zmagovati. Prof. Smičiklas imel je v jugoslovanskej akademiji o Strossmayerji krasen govor, ki zavzemlje v „Obzoru“ nad dve strani.

— (Narodna društva v Gorici) namreč: „Slovenska narodna čitalnica“, „Slovensko bralno in podporno društvo“ in „Goriška ljudska posojilnica“ prišede v ponedeljek dne 20. t. m. ob 7. uri zjutraj v frančiškanski cerkvi na Kostanjevici slovesno črno mašo po pokojnem Andreji Einspielerji ter vabijo vse društvenike k obilnej udeležbi.

— (Ljubljanske šole) se bodo, kakor smo poročali, 24. februarja zopet odprle. Toda šole obiskovati bodo smeli le tisti učenci, ki se skažejo, da so cepljeni proti osepicam in sicer morajo izkazati učenci ljudskih šol, da so bili sploh že jedenkrat cepljeni, učenci srednjih šol pa, da so bili cepljeni v poslednjih petih letih. Na poslednjo določbo še posebej opozarjamo učence gimnazije, realke in učiteljske, da se dajo, ako še niso, pred prihodom v Ljubljano cepiti. Slišimo, da se bode cepitev tudi v zavodih sama vršila v petek in soboto.

— (Mestni vodovod) bliža se končnej rešitvi. Predvčeranjem prispeli so iz Mannheima natančni, jako lepo izdelani načrti; konci meseca pa pride inženir Oskar Smrekar, da bode v odsekovih sejah dajal pojasnila. Ako smo prav poučeni, razstavljeni bodo načrti za javni ogled, da zadobi za stvar zanimajoče se mestno prebivalstvo pojem o nameravanej izvedbi. Tudi bode v začetku marcija gospod inženir Smrekar javno govoril o vodovodu. To bode poslednje predavanje o tej stvari. Tekom leta utegne se vodovodno delo že začeti.

— (Deželna bolnica) na Dunajski cesti je na prodaj, kakor je to razvidno iz današnjega inserata deželnega odbora kranjskega. Kapitaliste

— Le še jedenkrat daj se objeti Enjušenka, zastokala je Arina Vlasjevna. Bazarov pripognil se se je k njej. — In kako lep si postal!

— No, lep ali ne lep, opomnil je Vasilij Ivanič, — a mož, kakor pravijo — homméfé. Sedaj pa upam, Arina Vlasjevna, da skrbíš, nasitivši svoje materinsko srce, o nasitjenji svojih dragih gostov, ker, kakor ti je znano, slavec ne živi o petji.

Starka je ustala iz naslonjača. — Takoj, Vasilij Ivanič, bo pogrnela miza. Sama pobitim v kuhinjo ter ukažem postaviti samovar, vse bo, vse. Vidi, tri leta ga nisem ni krmila, ni pojila, — je-li to potem lahko?

— No, le glej, gospodinja, podvizaj se, ne osramoti se! Vaju pa, gospoda, prosim, da blagovolita za mano. Glej, tudi Timofejč se ti je prišel poklonit, Evgenij. Tudi on se je razveselil, ta stari bradač. Ali ne, razveselil si se, stari bradač? Izvolite, prosim, za meno!

In Vasilij Ivanovič korakal je brzo naprej trkajoč in drsajoč z izhujenimi šlebedrami.

V vsej njegovi hiši bilo je šest sob. Jedna iz njih, v katero je privel naša prijatelj, imenovala se je kabinet. Debelonoga miza, pokrita z od starega prahu začrnelimi, kakor sajastimi listinami, zavzemala je ves prostor mej dvema oknom. Po

opozarjamo na ta prostor, ker je jako ugoden za zgradbe in se bode njegova vrednost v par letih podvojila. Prodaja je za sedaj le pogojna, za slučaj namreč, ako se bode zidala nova bolnica. Ker je pa gotovo, da se bode za novo bolnico našlo potrebnega prostora, bode rečeni pogoj kmalu dopolnjen in bolnica se bode umaknila z najbolj obljudene ceste ter naredila prostor novim stavbam.

— (Osepnice.) V zadnjih 24 urah za osepnici zboleli: 5 moških, 2 ženski, 2 otroka. Ozdraveli: 3 moški, 2 ženski, 5 otrok. Umrl 1 moški, 3 otroci.

— (Klub slovenskih biciklistov) imel bode v ponedeljek 20. februarja ob polu 7. uri svoj zabavni večer pri „Slonu“, kamor se vabijo tudi čast. podporni člani.

— (Naprave proti povodnjem na Notranjskem) bodo se že letos pričele. V poljedelskem ministerstvu zbrana komisija je pritrdila g. Putika predlogom, katere smo še bili objavili v „Slov. Narodu“. Pretresovalo se je tudi vprašanje, bodo li vsled hitrejšega odtoka voda iz Cerkljske in Planinske doline nastale večje povodnji po Ljubljanskem barji. Komisija se je uverila iz predloženih dotičnih podatkov o množini vode ob povodnjih, da velikanske podzemeljske votline služijo kot rezervoiri in regulatorji tako, da ne bode hkratu več vode priteklo na Ljubljansko polje, nego doslej ter da se ni bati nikakega preplavljenja, ako se vodo iz notranjskih dolin odpelje v podzemeljske jame.

— (Vreme.) Včeraj in preteklo noč naletelo je snega za par prstov na debelo. Danes pa je bilo solčno vreme in nova bela odeja je večinoma izginila.

— (Pri občinskih volitvah v Zagrebu) pretekli četrtek bili so izvoljeni: dr. Ivan Zahar, Nikola Štokan, Fran Folnegovič, dobivši 461, 459 in 457 glasov. Nasprotni (vladni) kandidatje dobili so 99, 98 in 97 glasov.

— (V Opatlju) v Istri dne 22. in 23. t. m. občinske volitve. Narodna stranka se marljivo pripravlja, da bi tudi to važno občino iztrgala iz lahonskih rok.

— (Nezgod.) V žični tovarni v Mühlrieglu pri Gradci ponesrečil se je včeraj 16 letni delavec Fran Zajec iz Idrije. Po neprevidnosti stopil je v zanjko razbeljene žice, ki se mu je ovila okoli desnega stegna ter mu prizadela hudo rano na stegnu ter mu prežgala kito nad peto.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 17. februarja. Jako ostro je danes prvi v debati o akademickem društvenem zakonu govoril Pernerstorfer. Pobijal je trditev, da je akademična mladina preprostega stanu zdvijana in našteval temu nasproti prepodle dogodke v krogih visoke plemenite mladine. Trgal je potem Gautscha, ministra ukazov in nazadnjaštva, drugega avstrijskega Bismarcka. Njegov zakon bode odgojal breznakačajne ljudi, ki bodo po slavnem uzoru kvišku plezali in pospeševal skrivne družbe, kakor je to pri delavcih, zato naj se ta vladna predloga takoj zagrebe. Gautsch je na to pojasniti

stenah viselo je turško orožje, nogajke (kozaški biči), sablja, dva zemljevida, nekake anatomske risarije, slika Hufelanda, podpis iz las v črnem okvirju in diploma pod steklom. Usnjen, tu in tam odgrnen in raztrgan divan stal je mej dvema velikima knjižnicama postavcema od brezovega lesa. Na policah bile so neredno natlačene knjige, škatljice, našopani tiči, fiole in retorte. V jednem kotu stal je polomljen elektrišk kolovrat.

— Povedal sem vam že, ljubeznivi moj gost, začel je Vasilij Ivanič, — da živimo tu tako rekoč v bivuaku...

— Prenehaj vender z oprasčanjem! prikinil ga je Bazarov. — Kirsanov jako dobro ve, da mi dva nisva Kreza, in da ti nimaš dvorca. Kam ga utakneva, to je sedaj vprašanje.

— Bodi brez skrbi, Evgenij. V krilci imam odlično sobico, tam mu bode prav dobro.

— Zidal si torej krilce?

— Seveda, kjer je kopel, segel je Timofejič v pogovor.

— To je poleg kopeli, pristavil je hitro Vasilij Ivanič. — Sedaj je že leto temu... Takoj grem tja in priredim vse, ti pa Timofejič prinesi njune stvari. Tebi Evgenij, to se razumeva, prepuščam svoj kabinet. Suum cuique! (Dalje prih.)

skušal nekatera oporekana imenovanja. Jako krepko je kritikoval načrt tudi Mladočeh Vášaty, češ, da minister hoče vseučilišča preustrojiti v policijske komisarijate; predloga se mora odkloniti, da se tako prevzetnemu ministru izreče nezaupnica. Po sklepu debate generalni govornik leve bil dr. Kopp, ki zakon ima za nezvršljiv in zanj glasuje, ker neče demonstracije. Generalni govornik desnice Bobrzinsky bil v obče za predlogo, ki se je končno s 149 proti 52 glasom izročila šolskemu odseku. Prihodnja seja bode v ponedeljek.

Rim 17. februarja. Kralj podpisal dekrete, s katerimi se vsprejme ostavka Coppinova in poslanec Baselli imenuje naučnim ministrom.

Luzern 17. februarja. Promet na Gotthardski železnici se je danes opoldne odprl. Izmej ponesrečenih, ki jih je pri Wasenu plaz podsul, izkopali so doslej 5 mrtvih in 1 teško ranjenega.

Dunaj 18. februarja. „Wiener Zeitung“ objavlja zakon glede odrejanja državnih organov za projektovanje in vodstvo zagrajanja hudournikov in zakon o izimnem sklicevanju rezervistov.

Pariz 18. februarja. Budgetni odsek odklonil amendement Soubeyranov.

London 18. februarja. Dolenja zbornica zavrgla s 317 proti 229 glasom Parnellov amendement k adresi.

San Remo 18. februarja. Preiskava pokazala, da se je cesarjevičev grito znatno zboljšalo, odkar se je vršila operacija. Cesarjevič imel je jako dober dan. Kašelj ponehal, o „bronchitis“ nobenega sledu.

Berolin 18. februarja. Virchow objavil svoje izveštje o zadnji mikroskopični preiskavi koščeka, ki ga je cesarjevič izbruhnil iz grla. Iz tega izveštja se nikakor ne dá sklepati o naravi bolezni.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

Trgovinska in obrtna zbornica imela je, kakor smo že javili, dne 16. decembra 1884 redno javno sejo pod predsedništvom gospoda zborničnega predsednika Josipa Kušarja, v navzočnosti vladnega zastopnika, gosp. c. kr. vladnega svetnika Josipa Dralke, in naslednjih gospodov zborničnih udov: Ivana Baumgartnerja, Iv. Dogana, Oroslava Dolenca, Vekoslava Jenka, Antona Kleina, Karola Luckmanna, Blaža Moharja, Mihaela Pakiča, Ivana Perdana, Vasa Petričiča dr. Josipa Poklukarja, Josipa Ribiča, Jerneja Žitnika.

Gospod predsednik konstatuje navzočnost številnih zborničnih udov, potrebnega za sklepčnost, otvori sejo ter imenuje overovatelje zapisnika gospoda Blaža Moharja in dr. Josipa Poklukarja.

I. Zapisnik zadnje seje se odobri.

II. Gospod zbornični podpredsednik M. Pakič poroča o prošnji občine Borovniške za napravo brzojavne, s pošto združene postaje. Odsek se je natanko bavil s to prošnjo ter se uveril, da je v davčni občini Borovniški 83 obrtnikov, kateri bi brzojavne postaje zelo potrebovali. V občini Borovniški so veliki gozdovi ter bi rečena postaja bila v največjo korist tamkajšnji lesni obrtnosti. Razven tega je treba poudariti, da je v Bistri, ki leži v isti občini, mehaničen malin za žito, in ker se za ta malin naroča žito z Ogerskega in iz drugih krajev, a izdelki se izvažajo v Trst, Reko, Ljubljano in drugam, to bi gotovo bilo v prid tudi temu obrtnemu oddelku, ako bi se napravila v Borovnici brzojavna postaja. Kar se tiče kmetijstva, ne more se trditi, da bi tudi ono posebno potrebovalo brzojavne postaje, vendar pa je zbornici v prid gozdarstva, obrtnosti in prometa občine Borovniške pripoznati, da je treba osnovati v Borovnici brzojavno, s pošto združeno postajo, in zato odsek nasvetuje: „Zbornica naj prošnjo občine najtopleje priporoča.“

Predlog je bil vsprejet.

III. Gospod zbornični svetnik Anton Klein poroča, da se je občina Gornji Logatec obrnila do poštne in brzojavnega ravnateljstva v Trstu s prošnjo, da se napravi brzojavna postaja v Gornjem Logatcu. Odsek se je natanko pečal s to prošnjo in se uveril, da bi naprava brzojavne postaje ne bila samo v korist c. kr. okrajnega glavarstva, c. kr. davčnega urada, c. kr. okrajnega sodišča in beležništva, ampak tudi v korist mnogih lesnih trgovcev, ki so v živi trgovski zvezi s Trstom, Reko in drugimi mesti, potem v korist vinskih in deželnih proizvodov kupcev. Prošnjo Gornjega Logatca podpira tudi c. kr. okrajno glavarstvo Logaško. Kmetijstvo sicer ni toli razširjeno, da bi mogli govoriti o trgovini izdelkov, tembolj pa se mora od drugod uvažati žito v te kraje. V korist gozdarstva, ki je tu zelo razvito in trgovina z lesom precejšnja ter v korist obrtnikov in prometa mora odsek priznati,

da je v Gornjem Logatcu treba napraviti brzojavno postajo in zagradel nasvetuje odsek: „Zbornica naj najtopleje prošnjo občine priporoča.“

Predlog se vsprejme.

IV. Gosp. zbornični svetnik Oroslav Dolencec poroča, da sta občini in župniška urada Kolovrat in Ržišči ter še drugi interesenti prosili za napravo telegrafske ali brzojavne postaje v Izlakah. Ker je v obeh občinah 30 obrtnikov in ker so pri Izlakah toplice z jamskim kopališčem, katere imajo lepo budočnost, in bi prospeh teh toplic brzojavna postaja v Izlakah zelo pospeševala, je zato že naprava te železi. Toda ne samo v korist dobra Gallenegg in obiskovalcev toplic, ampak tudi v korist župniških uradov v Čemšeniku in Kolovratu ter posestnikov in obrtnikov bila bi naprava brzojavne postaje v Izlakah. Odsek predlaga torej: „Slavna zbornica naj priporoča napravo brzojavne postaje v Izlakah pri c. kr. poštne in brzojavnem vodstvu v Trstu.“

Predlog se vsprejme.

V. Gosp. zbornični svetnik Oroslav Dolencec poroča, da c. kr. pošto in brzojavno ravnateljstvo v Trstu namerja predlagati pri visokem c. kr. trgovinskem ministerstvu, da se napravi državna brzojavna, s poštним uradom združena postaja v Lescah. Odsek je, poudarjajoč kmetijske, obrtne in prometne odnose rečenega kraja, mnenja, da bi naprava brzojavne postaje, s pošto združene, ne bila samo v korist občanov tujcev, nego tudi v korist obrtnosti in prometu, in zato predlaga: „Zbornica naj pri ravnateljstvu v Trstu najtopleje priporoča napravo brzojavne postaje v Lescah.“

Predlog se vsprejme.

VI. Gospod zbornični svetnik Anton Klein poroča, da se je občinski zastop Gradski obrnil do c. kr. poštne in brzojavnega ravnateljstva v Trstu s prošnjo, da se napravi v Gradci brzojavna postaja. Odsek se je s to prošnjo temeljito bavil ter se uveril, da je popolnoma opravičena. Za to brzojavno postajo so prosile občine Gradac, Podzemelj, Griblje in Semič, katere štejejo vkupe 5087 duš, potem trije župniški uradi in trije grajščaki. Te brzojavne postaje je tem bolj potreba, ker sta bližnji postaji, katerih se morejo posluževati rečene občine, v Metliki in Črnomlju. Nadalje je treba uvažati, da je v okolici gradaški vinogradarstvo, živinarstvo, trgovina z lesom in z deželnimi proizvodi znatna in da bi z novim občilom trgovina mnogo pridobila. Vrh tega je poudarjati, da je v Gradcu samem gozdnarija alpske družbe, katere mnogo občuje z osrednjim ravnateljstvom na Dunaji: nadalje, da dobra Krupp, Semič in Podturn zelo pogrešajo brzojavne postaje. Zato izjavlja odsek, da bi naprava rečene brzojavne postaje bila v korist kmetijstvu, obrtnosti, trgovini in prometu, ter predlaga, naj zbornica to pripozna in prošnjo občine Gradaške najtopleje priporoča.

Predlog se brez razgovora jednoglasno vsprejme. (Dalje prih.)

Za vnanje porabo. Pri protinu in trganju, bolečinah po udih in vsakovrstnih unetjih pokazalo se je posebno uspešno Moll-ovo „Francosko žganje“. Steklenica stane 80 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 12 (13 2)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—233)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 15. februarja.

V Pragi: 88, 17, 72, 32, 36.

Tuji:

16. februarja:

Pri **Slonu**: Pollack, Spitzer z Dunaja. — Schwarz iz Litije. — Bizjak iz Podgrada.
Pri **Mallé**: Ledner z Dunaja. — Zankel iz Gradca. — Pavlowsky iz Rudolfovega.

Umrl so v Ljubljani:

17. februarja: Baž Rasp, hišni posestnik, 58 let, Semeniške ulice št. 4, za oslajenjem. — Janez Štrukelj, zidarja sin, 3 leta, Poljanska cesta št. 60, za kozami. — Urša Piller, uradnika udova, 52 let, Slonove ulice št. 52, za jetiko.

18. februarja: Fran Binter, nožar, 84 let, sv. Florijana ulice št. 27, za oslajenjem.

V deželnej bolnici:

16. februarja: Jožef Pikš, delavec, 43 let, za jetiko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
17. febr.	7. zjutraj	728.2 mm.	— 0.2° C	sl. vzh.	obl.	12.40 mm.
	2. popol.	727.3 mm.	0.8° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	726.5 mm.	0.6° C	sl. vzh.	obl.	snega.

Srednja temperatura 0.4°, za 0.7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 18. februvarja t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	77-75	77-85
Srebrna renta	79-10	79-25
Zlata renta	108-70	109-20
5% marčna renta	92-70	92-75
Akcije narodne banke	860—	859—
Kreditne akcije	269—	269-30
London	126-75	126-80
Srebro	—	—
Napol.	10-03 1/2	10-03 1/2
C. kr. cekini	5-98	5-98
Nemške marke	62-17 1/2	62-17 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	166
Ogerska zlata renta 4%	96	55
Ogerska papirna renta 5%	83	10
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	—
Kreditne srečke	100 gld.	176
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	100
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	208	80

Kot učenec

želi ustopiti h kakemu trgovcu ali mesarju mladenič, 14 let star, ki je dovršil 2 gimnazijska razreda. Vprašanja pod „Učenec“ na upravništvo „Slovenskega Naroda“. (108-4)

Štev. 2799.

(126—1)

Razglas.

Pobiranje pasjega davka za leto 1888 pričelo se je z 1. januarjem in je plačati ta davek od vsakega psa v okrožji ljubljanskega mesta izvzemši one pse, kateri so za varstvo na samotni ležečih posestev neobhodno potrebni.

Lastniki psov naj si najdalje do 25. februvarja t. l. preskrbe letošnje marke, katere se dobé pri mestni blagajnici proti plačilu 4 gld. av. v.

Z ozirom na § 14. izvršilne naredbe o pobiranju pasjega davka se vsi lastniki psov opozorijo, naj v pravem času uplačajo takso, ker bode konjač od 26. t. m. začenši vse one pse polovil, kateri se bodo na ulicah nahajali brez letos veljavne marke.

Mestni magistrat Ljubljanski,

v 14. dan februvarja 1888.

Št. 2809.

(117—1)

Ustanova za vojaške sirote.

Pri podpisnem magistratu je za tekoče leto podeliti ustanovo umrlega podpolkovnika Josipa Šühnla za vojaške sirote v znesku 37 gld. 80 kr.

Pravico do te ustanove imajo revni otroci vojaškega rodu, naj bodo zakonski ali pa nezakonski. Prosilci za to ustanovo naj svoje s potrebnimi spričevali podprte prošnje uložé tukaj do 6. marca letos.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dné 10. februvarja 1888.

Bolezni želodca,

*** črev, jeter in žolča, ***

ozdravi Lippmann-ov Karlsbadski šumeči prašek po 3 do 4 tedenski rabi, pri nenavadnem nakupišerji tolške ali napravljene kisline po 4 do 6 tedenski rabi. Raba zdravniško priporočena. — Dobiva se v škatlicah po 60 kr. in 2 gld. v lekarnah. (635—6)

Hiša

s hlevom, dvema vrtoma, na prijetnem kraju ob veliki cesti,

proda se takoj na Vrhniki.

Več pove Neža Kobal na Vrhniki. (122)

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocnim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.

Ivan Zbogor.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kršnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

J. Pserhoferjeva

lekarna na Dunaji, Singerstrasse 15,
„zum goldenen Reichsapfel“.

Kri čistilne kroglice, poprej univer-
imenovane, zaslužijo poslednje ime s polno
pravico, ker je ni skoro bolezni, da bi te
kroglice ne bile že tisočerno in čudovito
pomagale. V najtrdovratnejših slučajih, ko
so se druga zdravila zaman rabila, so te
kroglice pomagale neštivilnokrat. Škatljica
s 15 pilami velja 21 kr., 1 zavoj s 6 škat-
ljicami pa 1 gld. 5 kr., pri nefrankovanej
pošiljavi pa 1 gld. 10 kr.

Če se naprej pošlje denar, velja s poštne
prosto pošiljati: 1 zavoj kroglic 1 gld. 25 kr.,
2 zavoja 2 gld. 30 kr., 3 zavoji 3 gld. 35 kr., 4
zavoji 4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10
zavojev 9 gld. 20 kr. (Manj, nego 1 zavoj, se ne
pošlje.)

Došlo je mnogo pisem, v katerih se konsu-
menti teh pil zahvaljujejo, ker so je ozdravile
raznih težkih bolezni. Kdor jih je le jedenkrat
poskusil, priporoča to sredstvo še drugim.

Tu navedemo nekatera iz mnogih zahvalnih
pisem: (852—12)

Leogang,
15 maja 1888.

Velečasti gospod!
Vaše kroglice upivajo
zares čudovito, neso
kakor druga proslav-
ljana sredstva, ampak
pomagajo v resnici in
skoro za vse.

Kroglice, ki sem jih
naročil o Veliki noči,
razdal sem skoro vse
znancem in prijateljem
ter so vsem pomagale.
Celo osebam visoke sta-
rosti, ki bolehalo za
raznimi boleznimi in
onemoglostmi, so takoj
pomagale, če jih tudi
neso popolnem ozdra-
vele, in je hočejo še
dalje rabiti. Prosim to-
rej, pošljite mi še pet
zavojev. Od mene in
vseh, ki so ozdraveli z
Vašimi kroglicami, naj-
iskrenejša naša zahvala.

Martin Deutinger.

Bega, St. György,
16. februvarja 1888.

Časiti gospod! Ne
morem izreči dovolj
svoje najiskrenejšje za-
hvale za Vaše kroglice,
ker ozdravile so poleg
božje pomoči mojo so-
progo, ki je že več let
bolehal, in če jih tudi
sedaj mora še včasih

rabiti, vendar je že to-
liko zdrava, da z mla-
dostno svežostjo lahko
opravlja svoja opravila.
To mojo zahvalnico po-
rabite v blagor trpečim
in hkratu prosim, po-
šljite mi zopet dva za-
voja kroglic in 2 kosa
kitajskega mila. S po-
sebnim spoštovanjem
Alojzij Novak, nadvrtar.

Vaše blagorodje! Na-
dejaje se, da so vsa
Vaša zdravila tako iz-
vrstno dobra, kakor Vaš
slovesi ozebljinski bal-
zam, ki je hitro ozdra-
vil v mojej rodbini več
zastaranih ozebljini, od-
ložil sem se poslužiti
Vaših kri čistilnih krog-
lic, da ozdravim že
dolgoletno zlato žilo.
Nikakor se ne pomiš-
ljam, priznati Vam, da
je moja bolezen po štiri-
tedenskem rabljenju po-
polnem bila ozdravljena
in da torej med svojimi
znanci Vaše kroglice
najmarljivejše priporo-
čam. Tudi nič neham
proti temu, če te v-
stice porabite javno —
toda brez podpisa.

Z velespoštovanjem
C. pl. T.
Dunaj, 20. febr. 1887.

Ozebljinski balzam J. Pserhofer-Jev.

priznan že več let kot
najsigurnejše sredstvo proti vsakovrstnim ozebl-
linam, jako zastaranim ranam itd. 1 lonček
40 kr., s frankovano pošiljati 65 kr.

Kehelski balzam, zanesljivo sredstvo proti
vsakemu napevanju na
vratu. 1 flacon 40 kr., s frankovano pošiljat-
vijo 65 kr.

Življenska esenca, (Praške kapljice) proti
spridenju želodca, sla-
bemu prebavljenju, vsakovrstnim boleznim spod-
njih telesnih organov, dobro domače sredstvo.
1 flacon 20 kr.

Trpotčev sok, dobro znano, izvrstno domače
zdravilo proti kataru, hripa-
vosti, krčevitemu krču itd. 1 steklenica 50 kr.

2 stekl. s frankovano pošiljati 1 gld. 50 kr.

Ameriško mazilo za protin, najboljše sred-
stvo pri pro-
tinu, revmatičnih boleznih, trganji po udih, išiji,
trganji po ušesih itd. 1 gld. 20 kr.

Liker iz planinskih zeljšč, W. O. Bern-
hard a. Ste-
klenica 2 gld. 60 kr., 1/2 steklenica 1 gld. 40 kr.

Esencia za oči Romershausen a. 1 steklenica
2 gld. 50 kr., 1/2 steklenica
1 gld. 50 kr.

Prašek proti potenju nog 1 škat. 50 kr.,
s p. pošt. 75 kr.

Tannochinin-pomada J. Pserhofer-Ja, že
več let priznana kot
najboljše sredstvo za pospeševanje rasti las,
priznana od zdravnikov. Elegantno opravljena
velika doza 2 gld.

Univerzalni obliž prof. Steudel-a, pri
ranah, ki prihajajo od
udarca ali sunilja, hudih ulesih vsake vrste,
pri vseh perijodično se odpirajočih ulesih na
nogah, pri ranah na prstih, unetih prstih in jed-
nakih boleznih se je večkrat skazal kot dobro
sredstvo. 1 lonček 50 kr., s prosto pošt. 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bullrich-a.
Dobro domače zdra-
vilo proti vsem nasledkom slabe prebavljivosti,
kakor glavobolju, omotici, krčev v želodcu, zgagi,
zlati žili, zabasanju itd. 1 zavitek stane 1 gld.

Francosko žganje. 1 steklenica 60 kr.

Razen imenovanih preparatov ima tudi vse v avstrijskih
časnikih objavljene tu- in inozemske farmacevtske specijali-
tete in se stvari, ki bi jih morda ne bilo v zalogi, hitro in
ceno preskrbe. — Posiljate po pošti se hitro iz-
vrše proti predpošiljavi svote ali povzetja.

Postnina je veliko nižja, če se prej pošlje denar,
(najbolje po pošti nakaznico), kakor pri povzetjih.
Največ imenovanih specijaliteta ima tudi v Ljub-
ljani lekarna gospoda G. PICCOLI-Ja.

Iz Kranja.

Na pustni večer bila je videti neka
krasna maska. Opravljena je bila kot
kmetska nevesta, vsa v svili in zlatu,
imela je pečo na glavi ter obnašala se
jako ljubko. Bila je splošno občudovana
in meni nepozabljena. —

(119)

Opazovalec.

Dva dimnikarska pomočnika

vsprejme takoj (118—2)

Lud. Štricelj, Sv. Petra cesta v Ljubljani.

Cena mesa

v novi mesnici

v Židovskih ulicah št. 8

je sledeča: (100—3)

Stegno kilo 52 kr.

Šimbas „ 48 „

S prve vrste meso „ 40 „

Št. 2808.

(125—1)

Ustanova.

Pri podpisnem magistratu je za tekoče leto
podeliti ustanovo za dekliško balo v znesku 100 gld.,
katero je občinski svet Ljubljanski osnoval 1879. l.
povodom srebrne poroke Njih Veličanstev.

Pravico do te ustanove imajo uboga, poštena
in v Ljubljansko mestno občino pristojna dekleta,
ki so se od 24. aprila 1887. leta sem omožila.

Prošnje, podprte s potrebnimi spričevali, ulo-
žiti je tukaj do 20. marca letos.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dné 14. februvarja 1888.

Št. 740.

(123—1)

Razglas.

V Ljubljani ob Dunajski cesti ležeče

bolniško poslopje z vrtom

bode se za slučaj, da se bode zidala nova bolnica,
prodalo.

Vrt obsega 2 orali, 590 □ sežnjev (13.532 m²).
Stavbišče „ 1 oral, 619 □ sežnjev (7.981 m²).

Prodá se tudi poslopje samo in vrt po parce-
lah. Kdor želi kupiti to posestvo, ali celo ali le
dele, uloží naj svojo ponudbo

do 31. marca t. l.

pri deželnem odboru kranjskem.

Od deželnega odbora kranjskega,
v Ljubljani, dné 9. februvarja 1888.

Št. 740.

(124—1)

Razglas.

Za zgradbo nove bolnice v Ljubljani
se bode potrebovalo

stavbišče,

obsegajoče 8 do 9 oral zemljišča v okrožji Ljub-
ljanskega mesta, izvzemši barje.

Ponudniki naj uložé svoje ponudbe, katerim je
priložiti posestni list,

do 31. marca 1888

pri deželnem odboru kranjskem.

Od deželnega odbora kranjskega,
v Ljubljani, dné 10. februvarja 1888.

Spedijski bureau za ces. kr. avstrijske državne železnice

Nasproti **JOSIP STRASSER** Nasproti
kolodvora. v Inšpruku na Tirolskem. kolodvora.

Potovanja posredovanja v vse kraje.

Natančnejša izvestja za vse obhode.

Kombinirani in mejnaročni obratni obhodi.

Specijalne uredbe za planinske obhode.

Vožni bileti za Severno in Južno Ameriko, Afriko, Avstra-
lijo itd. itd. (104—43)

Rotterdam } vozijo vsako nedeljo
Iz in } prekrasni parniki od ces. kr.
Amsterdam } avstrijske vlade

koncesijonovane nizozemsko-ameriške
parniške družbe v Novi York.

Iz Inšpruka via Arlberg je najkrajša in najcenejša pot.

Posebna, v tej deželi razširjena bolezen je slabo prebavljenje.

Naša modna kuhinja in modni način življenja sta vzroka te bolezni, ki nas nenehoma napade. Mnogi ljudje trpijo včasih za bolečinami v prsih in bokih, včasih tudi v hrbtu; čutijo se zaspane in trudne, imajo slab okus v ustih, zlasti zjutraj; nek poseben sleg se jim nabira na zobeh, slasti nimajo do jedi, v želodcu leži jim neka teža, v želodčevi votlini čutijo včasih neko nedoločeno otrpnenje, katerega ne odpravi uživanje jedi. Oči upadejo, roke in noge so mrzle in mastne; čez nekaj časa začne se kašelj; sprva suh, čez nekaj mesecev pa z zelenkastimi izvrški. Kogar ta bolezen zadene, se čuti vedno zaspanega, spanje ga ne upokoji; potem postane nervozen, razdražljiv in nejevoljen, hude slutnje ga napadajo, če hitro ustane, se mu v glavi vrti, kakor bi se mu cela glava sukala; čreva se mu včasih zamašče, koža mu je včasih suha in vroča, kri postane gosta in zaostaja, belina v očeh se porumeni, urina ima malo ter je temne barve; in če se pusti dolgo stati, se nabere na dnu neka gošča; hrana se takemu človeku pogostoma vzdiguje, pri čemer čuti včasih sladke, včasih pa kisel okus; kar spremlja močno bitje srca. Vid mu peša pege se kažejo pred očmi, ter ga napada čut teške onemoglosti in zaspanosti. Ti simptomi se pogostem ponavljajo in lahko se reče, da skoro tretjina prebivalstva te dežele boleha za to boleznijo v jedni ali drugi obliki. Škakerjev izvleček pa spravi urenje jedi na tako pot, da bolno telo dobiva hrane, ter se prejšnje zdravje zopet povrne. Učinek tega zdravila je zares čudovit. Na milijone in milijone steklenic je že razprodanih, in število sprideval, ki potrjujejo zdravilno moč tega zdravila je izredno veliko. Na stotine boleznij, ki imajo razna imena, je posledica slabega prebavljenja; in če se poslednje zlo odpravi minejo tudi druga, kajti so le simptomi prave bolezni. Zdravilo je Škakerjev izvleček. Spridevala na tisoče oseb to dokazujejo brez vsake dvojbe, kajti pohvalno se izrekajo o njega zdravilnih svojstvih. To izvršno zdravilo se dobiva v vseh lekarnah.

Osebe, ki boleha za zabasanjem, naj rabijo „Seigel-ove čistilne kroglice“ v zvezi s Škakerjevim izvlečkom. „Seigel-ove čistilne kroglice“ odpravijo zabasanje kroté mrzlico in prehlajenja, odpravijo glavobol in zatré žolčnico. Kdor jih je enkrat poskusil, bode jih gotovo še dalje rabil. Uplivajo polagoma in ne napravljajo nobenih bolečin. — Cena 1 steklenici Škakerjevega izvlečka gld. 1.25, 1 škatljici „Seigelovih čistilnih kroglic“ 50 kr. (864-6)

Lastnik „Škakerjevega izvlečka“ in Seigelovih kroglic je A. J. White, Limited London, 35 Faringdan Road E. C.

Glavno zalogo in centralno razpošiljalnico ima Ivan Nep. Harna, lekarna „pri Zlatem levu“ v Kromerizu (na Moravskem) in se dobiva skoro v vseh lekarnah v Avstriji.

Hôtel „Pri Maliči“ (Stadt Wien).

Danes v soboto dne 18. februarja in jutri v nedeljo dne 19. februarja

predstava

znane in priljubljene

Dunajske pevske družbe

HENRIKA J. PICHLER-JA.

Začetek ob 8. uri.

Podpisani usoja si udano opozarjati, da bode znani in priljubljeni komik-pevec **Henrik J. Pichler**, ki je že pred 3 leti tukajšnje občinstvo tako izredno zabaval, danes in jutri zopet tu koncertoval.

Za dobra jedila in pijače je preskrbljeno.

S spoštovanjem

(120)

Josip Trinker.

Najstarejše domače zdravilo je

„konc. cvet za ude“,

povsod znan pod imenom (830—15)

Klosterneuburški fluid za protin,

Preiskani v kemičnih laboratorijih za zdravstvenopolicijske preiskave in je prodaja zavarovana z varstveno znamko.

Cena 1/2 flao. 50 kr., veliki flao. 1 gld.

Razpošilja lekar **A. HOFFMANN**, Klosterneuburg.

Za zavijanje in vozni list je plačati pri poštnih pošiljstvih 15 kr. posebe. — **Pristnega ima v Ljubljani lekar J. Swoboda; v Rudolfovem lekar Ferd. Staika.**

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplivačo sredstvo proti kurjim ocesom, žuljem, tako imenovani trdeji koži na podplatih in petah. Proti bradavicam in vsem drugim trdim izraskom kože. — Uspeh zagarčen. — Cena škatljici 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica:

L. Schwenk-ova lekarna v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy; v Rudolfovem D. Rizolli; v Celovcu A. Egger, W. Thurmwald, P. Birnbacher; v Brezavi A. Aichinger; v Beljaku F. Scholz; v Wolfenbergu A. Huth.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.“ (95—2)

VIZITNICE
priporoča
NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

G. TÖNNIES, tovarna za stroje v Ljubljani,
zastopnik **Ganza & Co.** v Budimpešti, preskrbuje dobroznane **trdolate valjarnike** (Hartguss Walzenstähle), **cilindre**, **škrbee** (Aufzüge), vse **aparate**, **transmisije** in **priloge za mline**. Nariši in načrti napravljajo se po najnovejših skušnjah. Specijaliteta: **Vsakovrstne žage in stroji za obdelovanje lesa**. Preskrbuje hitro idoč **parne stroje** in **varnostne parne kotle**. Tudi napravljajo **pišne motorje**. Zastopstvo **Langen-a & Wolf-a na Dunaji**. **Indiciranje parnih strojev**, njih **predelovanje z jamstvom**, da se privaruje pri kurilu. (836—15)

Prodaja na debelo in drobno.
Malinčen sok
(Himbeerabguss)
liter po 60 kr., v steklenicah po 70 kr.
Sadlin (Mareličan zalzen)
kilo po 60—80 kr. (121—1)
Vsake vrste
cvetlični šopki iz krasolede
za vezilna darila.
Velika zaloga
velikonočnih jajčkov,
finih, kakor tudi **trgovskih**
sladčic.
Angleške bonbone (Rocks & Drops), metinke itd.
Naročila se takoj solidno in po najnižji ceni izvršujejo.
JOS. ŠUMI,
v Fišerjevi hiši, Kongresni trg št. 13.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani
prodajajo se
Jurčičevi zbrani spisi
po znižani ceni.
1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz njegovega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrbani Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovski sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 13. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Hei mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetkega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
6. zvezek: I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčeva pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovci. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 gld. Pri vnanjih naročilih velja poštnina za posamični nevezani zvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naročijo skupno najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v

(37—9)

„NARODNI TISKARNI“
v Ljubljani,
Kongresni trg, Gledališka stolba.

Naznanilo

p. n. gospem in gospodičinam!

Uljudno naznanjam p. n. gospem in gospodičinam, da hočem ponuditi v črtanji krojev za žensko obleko in v prirezavanji in krojenji ženskih oblek in to po novem angleškem načinu. Naznanjam dalje, da po želji krojim in izvršujem nove ženske obleke v stanovanji p. n. naročnic. Spoštovanjem

REZA HUBMAYER,
Florijanske ulice št. 27.

Štajersko vino
lastnega pridelka
dr. Jos. Waldherr-ja.
Kovačansko vino
(Schmitsberger) (51—8)
v steklenicah.

1 liter	60 kr.
1/2 litra	32 „
1/4 „	18 „
Za vrnene steklenice se povrne:	
Za 1 liter	8 kr.
1/2 litra	6 „
1/4 „	5 „

Zaloga:
v Beethovenovih ulicah št. 6, pri Petru Lassnik-u, Josipu Kordin-u, Viktorji Schiffer-ji, Ivanu Luckmann-u, J. Buzolini-ju, v Nemških ulicah št. 4.

Zahvala in priporočilo.
Srčno zahvalo izrekam vsem, ki so skazovali zaupanje do smrti mojemu soprogu, ki je vsa
tesarska dela
ročno in ceno izvrševal; hkrati se pa priporočam za daljše zaupanje, kajti delo se bode zanjeprej ravno tako točno, ceno izvrševalo pod imenom
Matevža Zakotnika
tesarska udova, (106—3)
Marija Terezija cesta, Nove ulice, 5.

CACAO
in
ČOKOLADA
VICTOR SCHMIDT & SÖHNE
ki sta pri prvi Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (800—71)
Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u. Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.
VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,
c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).